

Poble de Déu pelegrí i missioner

Romà Casanova, bisbe de Vic

Quan ja el nostre Sínode Diocesà enfila el darrer tram de la fase dels grups sinodals, ens trobem —com ja hem dit a bastament— amb el Sínode de Bisbes, convocat pel sant pare Francesc. Res no impedeix que fem el camí conjuntament, ja que els dos trams d'ambdós sínodes, que en el fons són un únic esdeveniment, són coincidents i complementaris en els temes que ens són proposats.

La condició cristiana és la del pelegrí: sabem d'on venim i vers on anem.

De fet, en el document preparatori del Sínode de Bisbes apareix quina és la meta del camí propi de l'Església, del nostre «caminar junts», en paraules del mateix Papa, quan ens diu que l'Església és Poble de Déu pelegrí i missioner. Amb aquestes dues adjectivacions de l'Església és manifesta clarament quin és el camí que hem de recórrer junts per a arribar a la meta que ens ha estat proposada.

En la nostra llengua distingim entre el qui camina sense una meta clara (peregrí) i el qui ho fa vers un lloc concret (pelegrí). La condició cristiana és la del pelegrí: sabem d'on venim i vers on anem. El trobament amb el Senyor en la pàtria definitiva és la meta del nostre caminar. *Estarem amb ell per sempre*, ens diu sant Pau (1Te 4,18). I per a poder arribar a aquesta meta no tenim cap altre camí que el mateix Crist, Senyor nostre. Mentre peregrinem vers la pàtria definitiva ho fem essent deixebles de Jesús, seguint les petjades del qui per nosaltres s'ha fet camí. El Fill etern de Déu ha pres la nostra condició humana, a fi que en ell nosaltres puguem esdevenir fills de Déu.

Tot el nostre treball sinodal no pot oblidar aquesta meta. No som pas un grup de persones que vulguem reinventar el camí. Aquest ja ha estat fressat pel mateix Crist i

per tants homes i dones al llarg de dos mil anys. El nostre treball, pregària, escolta, diàleg, visió, discerniment, propostes, a la llum de l'Esperit Sant, és per a viure la conversió que el Senyor ens demana, per tal de ser l'Església de Crist en el segle XXI. La comunió de l'Església i la fidelitat a la vida que no ha deixat mai de palpitare en ella, sempre santa i immaculada, malgrat la sempre necessària conversió dels seus fills, són una necessitat del camí autènticament sinodal.

Des d'aquesta conversió i fidelitat necessàries, en aquest moment en què l'Església i la societat tenen tants reptes, s'entén què és l'Església: poble pelegrí i missioner. La missió està unida íntimament al nostre caminar junts com a pelegrins. Caminant sinodalment descobrirem les noves sendes per a portar l'Evangeli als pobres.

